



# The Human Rights Advisory Panel

UNMIK Administrative HQ, Building D, 10000 Pristina, Kosovo

## ODLUKA

**Datum usvajanja: 17. april 2009. godine**

**Predmet br. 17/08**

**Gani EMINI**

**protiv**

**UNMIK-a**

Savetodavna komisija za ljudska prava, na svom zasedanju održanom 17. aprila 2009. godine, u prisustvu sledećih članova:

Gđina Mareka NOVICKOG, predsedavajućeg  
Gđina Pola LEMENSA  
Gđe Snežane BOTUŠAROVE

Gđina Džona Dž. RAJANA, izvršnog službenika

Nakon što je razmotrila iznad pomenutu pritužbu, podnetu shodno članu 1.2 Uredbe UNMIK br. 2006/12 od 23. marta 2006. godine o osnivanju Savetodavne komisije za ljudska prava,

Nakon većanja, odlučila je sledeće:

### **I. ČINJENICE**

1. Podnosilac pritužbe je radio u Agenciji za zapošljavanje Republike Jugoslavije, u Regionalnom centru za zapošljavanje u Đakovici, od 1965. godine. Nakon rata 1999, vratio se u Agenciju, zajedno sa ostalim zaposlenicima. Izgleda da je radnike u to vreme plaćala Opština Đakovica. Prema navodima podnosioca pritužbe, on je nastavio da radi do 28. februara 2000. godine. Potom mu je usmeno saopšteno da je otpušten. Nastavio je da radi do 1. maja 2000. U to vreme, podnosilac pritužbe je imao 59 godina.

2. Nakon što je bezuspešno pokušavao da dobije obeštećenje preko administrativnih organa, podnosilac pritužbe je, u aprilu 2003. godine, pokrenuo postupak protiv Ministarstva rada i zapošljavanja (u daljem tekstu: Ministarstvo), pred Opštinskim sudom u Đakovici. Podnosilac pritužbe tvrdi da njegov radni odnos nikad nije ni bio okončan pisanim rešenjem, te da je on i dalje zaposlen u Ministarstvu. On je od suda zatražio da izjavi da je on i dalje radnik Ministarstva i da naredi Ministarstvu da ga vrati na radno mesto. Presudom od 21. januara 2004. godine, Opštinski sud je odbio zahtev. Sud je smatrao da Ministarstvo nije naslednik organa za koji je podnosilac pritužbe radio, tako da podnosilac pritužbe nije bio zaposlenik Ministarstva, već je on u stvari nezaposleno lice.
3. Podnosilac pritužbe je protiv ove presude uložio žalbu. Okružni sud u Peći je 10. januara 2007. godine odbio žalbu. Ovaj sud je potvrdio obrazloženje Opštinskog suda i dodao da je Ministarstvo javno oglasilo radna mesta, da se izvestan broj nekadašnjih radnika Agencije za zapošljavanje prijavio za ova radna mesta i da je primljeno, ali da podnosilac pritužbe nije konkurisao ni za jedno od ovih radnih mesta.
4. Podnosilac pritužbe je podneo zahtev za reviziju ove presude. Taj zahtev je Vrhovni sud odbacio 15. maja 2008. godine. Prema zaključcima Vrhovnog suda, sudovi nižih instanci su ispravno procenili činjenice i u skladu s tim primenili zakon.

## **II. PRITUŽBE**

5. Podnosilac pritužbe tvrdi da su mu povređena sledeća prava: pravo na rad, pravo na život, pravo na zaradu, pravo na pravično suđenje i na suđenje u razumnom roku, pravo na ravnopravno postupanje i nediskriminaciju.

## **III. POSTUPAK PRED KOMISIJOM**

6. Pritužba je podneta 12. juna 2008, a evidentirana 17. juna 2008. godine.
7. Komisija je 19. septembra 2008. proglasila pritužbu neprihvatljivom u delu u kojem podnosilac pritužbe navodi da su povređena njegova suštinska prava, da je on žrtva diskriminacije i da je njegovo pravo na pravično suđenje povređeno. Komisija je odlučila da prekine razmatranje pritužbe u delu koji se odnosi na nepotrebno odlaganje postupka pred sudovima.
8. Specijalni predstavnik generalnog sekretara (SPGS) je o ovoj odluci obavešten u pismu od 19. novembra 2008. godine. Komisija je od SPGS-a, shodno članu 11.3 Uredbe br. 2006/12 od 23. marta 2006. godine o osnivanju Savetodavne komisije za ljudska prava, zatražila da dostavi svoj komentar o prihvatljivosti i meritumu pritužbe u delu koji se odnosi trajanje postupka.
9. SPGS je 18. decembra 2008. godine odgovorio da on, s obzirom da je dobio samo kopiju odluke a ne sve spise predmeta, nije u mogućnosti da proceni prihvatljivost pritužbe.

10. Komisija je, uz pismo od 22. januara 2009, poslala SPGS-u pritužbu zajedno sa svom pratećom dokumentacijom.
11. SPGS je 4. marta 2009. godine dostavio svoja zapažanja o meritumu pritužbe.

#### IV. ZAKON

12. Pre nego što počne sa razmatranjem suštine predmeta, Komisija mora da odluči da li da prihvati predmet, uzimajući u obzir kriterijume prihvatljivosti utvrđene u članovima 1, 2 i 3 Uredbe UNMIK br. 2006/12.
13. U delu u kojem pritužba nije proglašena neprihvatljivom, t.j. u delu u kojem se podnosilac pritužbe poziva na povredu svog prava na suđenje u razumnom roku, Komisija konstatuje da je postupak pred sudovima trajao od aprila 2003. do 15. maja 2008, što je nešto više od pet godina. U toku ovog perioda, predmet su razmatrali sudovi u okviru tri stepena jurisdikcije.
14. U svojoj odluci o prihvatljivosti Komisija konstatuje da, prema sudskoj praksi Evropskog suda za ljudska prava, radni sporovi po svojoj prirodi zahtevaju brzo rešenje s obzirom na značaj koji oni imaju za odnosna lica koja zbog otpuštanja gube sredstva za svoje izdržavanje (videti ESLJP, *Frydlender protiv Francuske* [GC], br. 30979/96, 27. jun 2000, st.45, EKLJP 2000-VII).
15. U svojim podnescima SPGS tvrdi da se mogu uočiti značajne razlike između činjenica u slučaju *Frydlender* i onih u ovom slučaju. U slučaju *Frydlender* sudski postupak trajao je skoro devet godina i osam meseci, dok su u slučaju podnosioca pritužbe postupci trajali samo "malo manje" od pet godina. Štaviše, u slučaju *Frydlender*, žalilac se zbog otpuštanja s radnog mesta obraćao samo dvema instancama, dok je podnosilac pritužbe u ovom slučaju pribegao trima instancama. Konačno, u slučaju *Frydlender* predmet su razmatrali administrativni sudovi specijalizovani za administrativna pitanja, dok su sudovi kojima je za dotični predmet podnosilac pritužbe podneo tužbeni zahtev bili sudovi opšte nadležnosti.
16. SPGS prihvata da u slučaju podnosioca pritužbe trajanje postupka pred okružnim sudom od dve godine i deset meseci možda deluje nerazumno, ali razumnost mora da bude procenjena u svetlu okolnosti samog slučaja. SPGS se posebno poziva na činjenicu da je u vreme kad su se sudovi bavili predmetom podnosioca pritužbe, celokupan sudski sistem na Kosovu radio u postkonfliktnoj situaciji. Ovaj sistem je u to vreme bio u procesu ponovnog uspostavljanja, što je dovelo do nagomilavanja predmeta i sprečavalo sudove da brže reše predmet podnosioca pritužbe.
17. SPGS na kraju ističe da se čak i u normalnim okolnostima vreme koje je sudskom sistemu bilo potrebno da reši predmet podnosioca pritužbe posredstvom tri instance ne može smatrati prekomernim. Trajanje postupka zapravo deluje potpuno opravdano.
18. Komisija smatra da pritužba koja se odnosi na trajanje postupka pokreće pravna i činjenična pitanja čije bi rešenje trebalo da zavisi od merituma pritužbi.
19. Komisija stoga zaključuje da pritužba nije očigledno neosnovana u smislu člana 3.3 Uredbe UNMIK. 2006/12.

20. Komisija ne vidi nijednu drugu osnovu za proglašenje ove pritužbe neprihvatljivom.

**IZ OVIH RAZLOGA,**

Komisija, jednoglasno,

**PROGLAŠAVA PRIHVATLJIVIM OSTATAK PRITUŽBE.**

Džon Dž. RAJAN  
Izvršni službenik

Marek NOVICKI  
Predsedavajući